

عنوان مقاله:

استکبار و استکبارستیزی در منابع اسلامی

محل انتشار:

یازدهمین همایش بین المللی پژوهش های قرآنی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدجواد کوچک یزدی - استادیار، دکتری علوم قرآنی-تفسیر قرآن و متون، گروه الهیات، دانشگاه پیام نور

اکبر ذوالفقاری - استادیار، دکتری علوم سیاسی-توسعه، گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور

نسرین باطنی - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق گروه معارف دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

خلاصه مقاله:

استکبار، مصدر باب استفعال است و آن را هم معنی کبر و تکبر و به معنای تعظم و بزرگی دانسته اند. در اصطلاح، این لغت بیش تر به سلطه جویی، استعمار و استثمار معنا می شود. استکبار، به زمان های بسیار دور باز می گردد. بدترین اقسام استکبار، نداشتن تمکین و تواضع در برابر فرمان خداوند و انبیای الهی است. غالبا استکبار برای کسانی پیش می آید که دارای موقعیت برتری از لحاظ مالی، اجتماعی، سیاسی، علمی و ... باشند؛ و وقتی خوی زمین خواری و باغداری و کاخ نشینی در بین مردم باشد، اسباب آن می شود که انحطاط اخلاقی پیدا بشود، اکثر این خوی های فاسد از طبقه مرفه به مردم دیگر صادر شده است. گاهی افزون بر استعمارگران، خود مستضعفان نیز در تقویت استکبار نقش دارند و به تبلیغات، دسیسه ها و تهاجم فرهنگی مستکبران پاسخ مثبت می دهند. بهترین راه شناخت فرهنگ استکباری از دیدگاه قرآن، شناخت چهره های شاخص مستکبران و روش و منش آنان از طریق خود قرآن کریم است. هدف استکبار جهانی، سلطه بر همه ی عالم است. اصول ظهور پدیده استکبار و به وجود آمدن قشر مستکبر، بدون تجاوز به حقوق دیگران امکان پذیر نیست زیرا استکبار، بزرگی کردن و تلاش برای زیر دست قرار دادن دیگران و بالا دست دیگران قرار گرفتن است که نتیجه اش استضعاف مردم در سطحی گسترده است.

کلمات کلیدی:

استکبار، سلطه جویی، انحطاط اخلاقی، استعمارگران، تجاوز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/966863>

